

Poem pentru tine, neterminat!

Nicu Hăloiu

Poem pentru tine, neterminat!

Atât de puține cuvinte mai sunt
din care eu să aleg pentru tine,
să-ți spun te iubesc, odorul meu sfânt,
să simt că mă simți, să știu că ți-e bine,
atât de puține cuvinte mai sunt!

Atât de frumoasă îmi pare că ești.
cu zâmbetu-ți cald, cu privirea ta verde,
că-mi pari a fi înger din îngeri cerești,
aș vrea când îți spun, să știu a mă crede,
atât de frumoasă îmi pare că ești!

Aș fi fost fără tine, eternul pierdut,
acel visător cu inima goală,
cu ochii goliți, cu sufletul mut,
cu gândul la anii aceia de școală,
aș fi fost fără tine, eternul pierdut!

Când simțim uneori atingeri de vânt
rostogolind peste noi amintiri,
atunci mă gândesc, odorul meu sfânt,
că pentru tine răsar parfumați trandafiri,
când simțim uneori atingeri de vânt!

Când cu tine pornesc oriunde la drum,
îmi închipui că drumul e calea spre Rai,
iar viața-mi apare în suavu-ți parfum
și-mi amintesc ce frumos mă priveai,
când cu tine pornesc, oriunde la drum!

Ca o primăvară-nflorită mereu îmi apari,
ca o ploaie ce răcorește o amiază de foc,
precum vântul ce-mpinge norii hoinari,
așa mi te văd, steaua mea cu noroc,
ca o primăvară-nflorită mereu îmi apari,